

vendte som Honorarer til 4 Ingeniører for Ledelsen af særlige Arbejder. Der er for disse Embedsmænd ikke Sikkerhed for noget Alderstillæg, og selv de ældre, de af Ministeriet ansatte og udnævnte Ingeniører, have ikke nogen Pensionsret. Det er altsaa meget usikre Lønningsforhold, under hvilke disse Embedsmænd leve. Dette har den beklagelige Følge, at de heller ikke blive længe under Vandbygningsvæsenet. Jeg kan anføre, at siden 1881 er der antaget 20 Ingeniører under Vandbygningsvæsenet, og af disse 20 er der kun 4 i Øjeblikket i Vandbygningsvæsenets Tjeneste, og disse 4 have kun været der i kort Tid, saa at det ingenlunde er sikkert, at man vil beholde dem længe. Man søger fra Vandbygningsvæsenet hen andetsteds, hvor man opnaar bedre og sikrere Vilkaar end dem, man har i denne Tjeneste, og det gør man i stedse stigende Grad, eftersom de tekniske Kræfter, som vort Land i det hele taget kan præstere, ere søgte i større og større Mængde af andre Institutioner. Jeg skal som saadanne nævne vore Statsbaner og Kjøbenhavns Kommune, der stadig have Brug for tekniske Kræfter. Forholdet bliver derefter tilnærmelsesvis dette, at Statens Vandbygningsvæsen bliver en Uddannelsesanstalt for unge Ingeniører, som saa overgaa til andre, naar de have lært noget. Det er min Mening, at dette gaar ud over Statens Arbejde, og at det i Virkeligheden er daarlig Økonomi for Staten, ganske særlig i disse Forhold, som kræve virkelig dygtige Kræfter. Der er vel næppe mange Valgkredse, som ikke til en eller anden Tid have stillet Anmodning om og rejst Krav paa sagkyndig Hjælp hos Ministeriet netop fra Embedsmænd under Vandbygningsvæsenet. Det er altsaa i Virkeligheden ikke nogen Lønningslov, som her foreligger nu for ottende Gang, men en Organisationslov, som altsaa skulde sætte Staten i Stand til ikke blot at uddanne de dygtige Kræfter men ogsaa at bevare dem i sin Tjeneste. Jeg anbefaler dette Lovforslag meget varmt til Paaagtelse i denne Samling, og jeg har udtalt mig saaledes ved Lovforslagets Forelæggelse, eftersom jeg ikke er sikker paa, at der vil blive givet mig Lejlighed dertil ved Lovforslagets 1ste Behandling, da det jo var tænkeligt, at der ikke faldt Udtalelser om denne Sag, forinden den blev sendt i Udvalg.

Det andet Lovforslag er et af de 3 Lovforslag paa Trafikvæsenets Omraade, som jeg i Dag skulde have den Ære at fremsætte for det høje Ting, nemlig For-

slag til Lov om Foranstaltninger til Oprettelse af en Dampfærgeforbindelse mellem Gedser og Warnemünde. Dette Lovforslag er overensstemmende med det i forrige Samling fremsatte, der i Udvalgsbetænkningen fik en velvillig Omtale som en af de Foranstaltninger, man var beredt paa at bringe til Udførelse i en nær Fremtid. Omkostningerne have i Aar maattet opføres med i alt 3,215,000 Kr., altsaa omtrent $\frac{1}{4}$ Million mere end i Fjor. Dette er sket under Henvisning til de stigende Priser paa Materialer og dyrere Arbejdsforhold i det hele taget, og ikke fordi, der i Lovforslaget selv er foretaget Forandring i de foreslaaede Dispositioner. Dernæst har man i Aar foreslaaet, at Udgifterne til selve Færgelejerne i Gedser-Havn skulde afholdes ved Statslaan — det er lidt over $\frac{1}{4}$ af det samlede Beløb eller 870,000 Kr. — hvilket nemlig vil være stemmende med den Praksis, man har fulgt for Jærnbaneanlægs Vedkommende. Det øvrige skulde afholdes af Statskassens ordinære Indtægter. Jeg henviser til de Lovforslagets ledsagende Bemærkninger og skal endnu kun tilføje, at Ministeriet, efter at Lovforslaget har faaet sin endelige Affattelse og Vedtagelse af Regeringen, har modtaget statistiske Oplysninger for 1898—99, medens Lovforslaget kun indeholder saadanne for 1897—98. Jeg skal derfor tillade mig under Sagens videre Behandling at fremkomme med disse Talstørrelser, som muligt kunde have nogen Interesse. Jeg vil endnu kun tilføje, at, som det vil være Tingets ærede Medlemmer bekendt, er det Forudsætningen, at en ganske tilsvarende Lov bringes til Udførelse fra Meklenborgs Side. Overenskomst i saa Henseende mellem de to Regeringer foreligger allerede, og disse vente kun paa den danske Rigsdags Vedtagelse af dette Lovforslag, for at denne i mine Øjne meget betydningsfulde Foranstaltning kan blive sat i Værk. Det er jo fra mange Sider udtalt, ogsaa under Finanslovens første Behandling, at en Deling af Trafikken over Vamdrup vilde være meget ønskelig, og det er min Opfattelse, at Etablering af Dampfærgeforbindelse mellem Gedser og Warnemünde i ikke ringe Grad vil kunne lette den alt for store Trafik, der finder Sted ad den nuværende Vej. I Virkeligheden er Afstanden fra Kjøbenhavn til Berlin over Gedser — Warnemünde ikke stort mere end Halvdelen af Afstanden over Vamdrup, og det vil blive en betydelig Besparelse af Udgift og ogsaa af Tid, naar denne Route kan optage en Del af Godstrafikken til Tyskland.